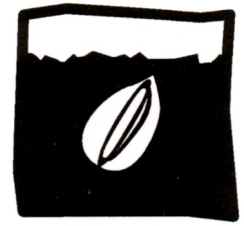

1. korizmena nedjelja B

*Zazvat će me a ja ću uslišiti,
spasit ću ga i proslaviti,
nasitit ću ga danima mnogim. (Ps 91,15-16)*

Prvo čitanje

Postanak 9,8-15

Ovo reče Bog Noi i njegovim sinovima s njim: "Evo, ja sklapam Savez svoj s vama i s vašim potomstvom poslije vas, i sa svim živim stvorovima što su s vama: s pticama, sa stokom, sa svim zvijerima, sa svime što je s vama izišlo iz korablje – sa svim živim stvorovima na zemlji. Uspostavljam Savez svoj s vama te nikada više vode potopne neće uništiti živa bića, niti će ikad više potop zemlju opustošiti." I reče Bog: "A ovo znamen je Saveza koji stavljam između sebe i vas i svih živih bića što su s vama za naraštaje do vijeka: Dugu svoju u oblak stavljam, da znamenom bude Saveza između mene i zemlje. Kad oblake nad zemlju navučem i duga se u oblaku pokaže, spomenut ću se Saveza svoga, Saveza između mene i vas i stvorenja svakoga živog: potopa više neće biti da uništi svako biće."

Drugo čitanje

1. Petrova 3,18-22

Predragi! Krist jednom za grijeh umrije, pravedan za nepravedne, da vas privede Bogu – ubijen doduše u tijelu, ali oživljen u duhu. U njemu otiđe i propovijedati duhovima u tamnici koji bijahu nekoć nepokorni, kad ih ono Božja strpljivost iščekivaše, u vrijeme Noino, dok se gradila korablja u kojoj nekolicina, to jest osam duša, bi spašena vodom. Njezin protulik, krštenje – ne odlaganje tjelesne nečistoće, nego molitva za dobru savjest upravljena Bogu – i vas sada spasava po uskrsnuću Isusa Krista koji, uzašavši na nebo, jest zdesna Bogu, pošto mu bijahu pokoreni anđeli, Vlasti i Sile.

U ono vrijeme: Duh nagna Isusa u pustinju. I bijaše u pustinji četrdeset dana, gdje ga je iskušavao Sotona; bijaše sa zvijerima, a anđeli mu služahu. A pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evandjelje Božje: "Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evandjelju!"

Za razmišljanje

U čitanjima današnje prve korizmene nedjelje susrećemo jedan važan kršćanski simbol u obliku dviju suprotnosti: vodu i bezvodnu pustinju.

Bez vode nema života. Istina, voda može predstavljati i prijeteću opasnost (usp. prvo čitanje), ali je ona prije svega simbol života, rasta, svježine, životne snage i spasa. Promatramo li simbol vode u duhu Uskrsa, prvo nam pada na pamet krštenje i nastajanje novog čovjeka, koje se kroz krštenje događa.

To novo stvaranje čovjeka i posljedice koje iz njega proizlaze imaju u vidu i današnji biblijski ulomci. Iz potopa, koji je simbol negativnosti i kaosa, spašava Bog čovjeka i sklapa s njim svoj savez. U drugom se čitanju krštenje tumači kao protivnost potopu: ono služi čovjekovu usmjerenju prema Kristu.

Simbolika vode primjenjuje se i na Isusa, te se dalje razvija u opisivanju njegova puta. Isus izlazi iz voda Jordana nadahnjen Dahom Božjim (evanđeoski odlomak koji prethodi današnjem) i natjeran od Duha odlazi u pustinju. Time je potpuno jasno povučena paralela s Izlaskom Božjeg naroda u Starom zavjetu. Prije nego što će krenuti na mučno i oskudicom praćeno putovanje kroz pustinju, pozvan iz egipatskog ropstva, prolazi izraelski narod kroz Crveno more, kako bi konačno primio u posjed Obećanu zemlju. Isus, kao model novog božjeg naroda, doživljava nakon krštenja u Jordanu također iskustvo pustinje, gdje, u pokori i napostovan od zlih duhova, susreće Boga. Činjenica da Isus u pustinji nije podlegao napastima ne znači da je pri kraju i vrijeme nevolja i borbi, ali u Isusovoj pobjedi sadržana je već i naša pobjeda.

Stojimo na početku korizmenog vremena. Više nego inače pozvani smo i duhom spremni razmišljati o putu i cilju svojega života. Isusovo krštenje i kušnje skiciraju i naš vlastiti put kroz korizmeno vrijeme, a time ujedno i kroz čitav naš – život. Tijekom našeg vlastitog izlaska moramo životom odgovoriti na Isusov poziv "Ispunilo se vrijeme, blizu je kraljevstvo Božje. Obratite se i vjerujte u Radosnu vijest!". Obratiti se: to znači vjerovati da je Isus početak Radosne vijesti i da je on, idući pred nama, pobijedio zlo. S njim navješćujemo da je kraljevstvo Božje blizu, da se potop i pustinja imaju nadvladati i da je raj već sada, kroz naša djela, moguć. Sigurno je da križu nećemo izmaći, no uz Isusovu pomoć ponovno će procvjetati i pustinja našega života.

Zahvaljujući njemu nema više besciljnoga lutanja pustinjom, koje ne bi bilo okrunjeno ponovno pronađenim rajem.